

Złoty Stok, dnia 2 października 2015 r.

RB31202.9.2015

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA PRAWA PODATKOWEGO

Burmistrz Złotego Stoku działając na podstawie art. 14j § 1, w związku z art. 14 c i 14 d ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 613) oraz art. 1a ust. 1 pkt 2, art. 2 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2014 r. poz. 849 ze zm.) po zapoznaniu się z wnioskiem

z dnia 19.06.2015r. (data wpływu do Urzędu 06.07.2015r) o wydanie interpretacji w zakresie podatku od nieruchomości dotyczącego następującej kwestii :
czy Województwo Dolnośląskie zobowiązane jest opłacać, czy nie podatek od nieruchomości od budowli wchodzących w skład Dolnośląskiej Sieci Szerokopasmowej w związku z realizacją projektu pn. „Likwidacja obszarów wykluczenia informacyjnego i budowa dolnośląskiej sieci szkieletowej „

postanawiam

uznać, że stanowisko

działającego przez pełnomocnika Pana

z siedzibą

, przedstawione we wniosku

Nr DT-W.I.273.2.2011 z dnia 19 czerwca 2015 r. jest prawidłowe z zastrzeżeniem, jeżeli Operator Infrastruktury na mocy zawartej umowy z wojewodą uzyska władanie nieruchomością i będzie prowadził na niej działalność we własnym imieniu to stanie się posiadaczem zależnym uzyskując statut podatnika podatku od nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

Dnia 6 lipca 2015 r. do Burmistrza Złotego Stoku wpłynął wniosek o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego w zakresie podatku od nieruchomości dotyczącej Dolnośląskiej Sieci Szerokopasmowej. Wnioskodawca wyczerpująco przedstawił stan faktyczny oraz własne stanowisko w sprawie braku podstaw do

str. 1

opodatkowania podatkiem od nieruchomości budowli wchodzących w skład Dolnośląskiej Sieci Szerokopasmowej wybudowanych przez Województwo w związku z realizacją projektu pn. „Likwidacja obszarów wykluczenia informacyjnego i budowa dolnośląskiej sieci szkieletowej”. Do wniosku złożono właściwe oświadczenie pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania oraz uiszczoną stosowną opłatę.

Po rozpatrzeniu wniosku, Burmistrz Złotego Stoku, zważył co następuje :

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 roku o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają następujące nieruchomości lub obiekty budowlane: grunty, budynki lub ich części oraz budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Zgodnie z dyspozycją zawartą w art. 1a ww. ustawy o podatkach i opłatach lokalnych słownikiem przez budowle należy rozumieć obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem. Oznacza to, iż aby obiekt budowlany był budowlą nie może być budynkiem w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, czyli obiektem budowlanym, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiadający fundamenty i dach. Budowlą nie jest również obiekt małej architektury, przez co zgodnie z ustawą prawo budowlane należy rozumieć niewielkie obiekty, a w szczególności kultu religijnego, tj. kapliczki, krzyże przydrożne, figury, posagi, wodotryski i inne obiekty architektury ogrodowej; użytkowe służące rekreacji codziennej i utrzymaniu porządku, tj. piaskownice, huśtawki, drabinki, śmietniki.

Z uwagi na to, że ustawa o podatkach i opłatach lokalnych definiując pojęcie budowli bezpośrednio odwołuje się do przepisów ustawy Prawo budowlane, należy wskazać, iż zgodnie z tą ustawą przez obiekt budowlany należy rozumieć:

- a) budynek wraz z instalacjami i urządzeniami technicznymi,
- b) budowlę stanowiącą całość techniczno-użytkową wraz z instalacjami i urządzeniami,
- c) obiekt małej architektury.

Zauważyć także należy, iż art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane zmieniony został przez art. 65 pkt 1 lit. a) ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (Dz.U.10.106.675) **z dniem 17 lipca 2010 r.**

W wyniku nowelizacji przepisów pod pojęciem budowli - należy przez to rozumieć każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych (kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową; natomiast obiekcie liniowym - należy przez to rozumieć obiekt budowlany, którego charakterystycznym parametrem jest długość, w szczególności droga wraz ze zjazdami, linia kolejowa, wodociąg, kanał, gazociąg, ciepłociąg, rurociąg, linia i trakcja elektroenergetyczna, linia kablowa nadziemna i umieszczona bezpośrednio w ziemi, podziemna, wał przeciwpowodziowy oraz kanalizacja kablowa, przy czym kable w niej zainstalowane nie stanowią obiektu budowlanego lub jego części ani urządzenia budowlanego. Wprowadzenie nowego rodzaju obiektu budowlanego tj. „obektu liniowego” wyraźnie wyłącza z pojęcia budowli i urządzenia budowlanego kable położone w kanalizacji kablowej.

Ustawa Prawo budowlane posługuje się również pojęciem tymczasowy obiekt budowlany, przez co należy rozumieć obiekt budowlany przeznaczony do czasowego użytkowania w okresie krótszym od jego trwałości technicznej, przewidziany do przeniesienia w inne miejsce lub rozbiórki, a także obiekt budowlany nie połączony trwale z gruntem, jak: strzelnice, kioski uliczne, pawilony sprzedaży ulicznej i wystawowe, przykrycia namiotowe i powłoki pneumatyczne, urządzenia rozrywkowe, barakowozy, obiekty kontenerowe. Obiekt taki należy zakwalifikować, w zależności od jego charakteru jako budynek, budowle, lub obiekt małej architektury w rozumieniu Prawa budowlanego. Jeżeli więc tymczasowy obiekt budowlany jest budynkiem lub budowlą związaną z prowadzeniem działalności gospodarczej podlega opodatkowaniu zgodnie z przepisami ustawy o podatkach i opłatach lokalnych.

Należy zauważyć, iż przepisy Prawa budowlanego nie zawierają wyczerpującego katalogu budowli czy urządzeń budowlanych związanych z obiektem budowlanym, a jedynie ich przykładowe wyliczenie.

Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych wskazuje, iż zgodnie z art. 1 a ust. 1 pkt 3, przez grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej należy rozumieć grunty, budynki i budowle będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą, z wyjątkiem budynków mieszkalnych oraz gruntów związanych z tymi budynkami, a także gruntów, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy, chyba że przedmiot opodatkowania nie jest i nie może być wykorzystywany do prowadzenia tej działalności ze względów technicznych. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych określa więc stawkę dla gruntów i budynków związanych z działalnością gospodarczą (a jedynie w niektórych przypadkach zajętych na prowadzenie działalności gospodarczej). Za nieruchomości związane z prowadzoną działalnością gospodarczą uważa się nieruchomości będące w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą. Jedynym kryterium związania z działalnością gospodarczą jest więc fakt posiadania nieruchomości przez przedsiębiorcę (lub innego podmiotu prowadzącego działalność) i nie ma znaczenia czy służą one tej działalności czy nie są z nią związane. Definiując pojęcie działalności gospodarczej ustawa o podatkach i opłatach lokalnych odsyłała do pojęcia działalności, o której mowa w przepisach Prawo działalności gospodarczej. Działalnością gospodarczą w rozumieniu obecnych przepisów jest zarobkowa działalność wytwórcza, handlowa, budowlana, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i eksploatacja zasobów naturalnych, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły, natomiast przedsiębiorca w rozumieniu ustawy jest osoba fizyczna, osoba prawna oraz jednostka organizacyjna nie będąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Działalność Województwa w zakresie telekomunikacji wykonywana jest na podstawie ustawy z dnia 7 maja 2010 r. o wspieraniu rozwoju usług i sieci telekomunikacyjnych (t.j. Dz. U. z 2015 r. poz. 880). Zgodnie z tą ustawą tj. art. 2 ust 1 pkt 1, siecią szerokopasmową jest sieć telekomunikacyjna służąca do zapewnienia szerokopasmowego dostępu do Internetu. Województwo Dolnośląskie uzyskało wpis do rejestru jednostek samorządu terytorialnego wykonujących działalność w zakresie telekomunikacji nie będącą działalnością gospodarczą. Zgodnie z art. 3 ust. 1 ww. ustawy , jednostka samorządu terytorialnego może w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej budować lub eksploatować infrastrukturę telekomunikacyjną i sieci telekomunikacyjne oraz nabywać prawa do infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych;

dostarczać sieci telekomunikacyjne lub zapewniać dostęp do infrastruktury telekomunikacyjnej; świadczyć, z wykorzystaniem posiadanej infrastruktury telekomunikacyjnej i sieci telekomunikacyjnych usługi na rzecz ustawowo określonych podmiotów. Działalność ta należy do zadań własnych o charakterze użyteczności publicznej jednostki samorządu terytorialnego i wykonywana jest na podstawie uchwały organu stanowiącego w sprawie podjęcia przez Województwo Dolnośląskie działalności w zakresie telekomunikacji. Tym samym, Województwo Dolnośląskie jest jednostką samorządu terytorialnego wykonującą działalność w zakresie telekomunikacji, w celu zaspokojenia zbiorowych potrzeb wspólnoty samorządowej. **Wobec powyższego, Województwo Dolnośląskie nie może zostać uznane za przedsiębiorcę lub inny podmiot prowadzący działalność gospodarczą. Działalność prowadzona przez Województwo Dolnośląskie nie jest działalnością gospodarczą.**

Podsumowując, należy stwierdzić, iż linie kablowe wyraźnie wyłączone z podstawy opodatkowania na mocy ustawy Prawo budowlane nie podlegają opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, natomiast pozostałe obiekty wchodzące w skład infrastruktury telekomunikacyjnej nawet jeżeli stanowią zgodnie w art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych budowle, i nie są w posiadaniu przedsiębiorcy lub innego podmiotu prowadzącego działalność jak powyżej wskazano, są wyłączone z podstawy opodatkowania podatkiem od nieruchomości.

Podkreślić należy, iż obiekty, które należy uznać za budowle w myśl ustawy o podatkach i opłatach lokalnych wchodzące w skład infrastruktury telekomunikacyjnej, jeśli znajdują się w posiadaniu przedsiębiorcy, który uzyska władanie nieruchomością i będzie prowadził na niej działalność we własnym imieniu, stanie się wówczas posiadaczem zależnym uzyskując statut podatnika podatku od nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa.

POUCZENIE

Stronie przysługuje prawo wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem.

Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu za pośrednictwem Burmistrza Złotego Stoku, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł dowiedzieć się o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia

prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi).

Skargę wnosi się w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych może z urzędu zmienić wydaną interpretację indywidualną, jeżeli stwierdzi jej nieprawidłowość.

Zawiadomienie o zmienionej interpretacji indywidualnej doręcza się podmiotowi, któremu w danej sprawie interpretacji została wydana.

Otrzymują :

1. I

2. a/a

Sporządzili: MJ, KW.

Z up. Burmistrza
Irena Bisłupska
skarbnik Gminy